

CHAGAI AND THE CHALLENGE OF APPLIED PROPHECY

I. ספר חגי פרק א

(א) בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יקנז ביד חגי הנביא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול לאמר.
(ב) כה אמר יקנז צבאות לאמר

העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יקנז להבנות.
(ג) ויהי דבר יקנז ביד חגי הנביא לאמר.

(ד) העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים והבית הזה חרב.
(ה) ועתה כה אמר יקנז צבאות

שימו לבבכם על דרכיכם.

(ו) זרעתם הרבה והבא מעט

אכול ואין לשבעה

שתו ואין לשכרה

לבוש ואין לחם לו

והמשתכר משתכר אל צורו נקוב.

(ז) כה אמר יקנז צבאות

שימו לבבכם על דרכיכם.

(ח) עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית וארצה בו [וּאֶפְבְּדָה] (ואכבד) אמר יקנז.

(ט) פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו

יען מה נאם יקנז צבאות

יען ביתי אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו.

(י) על פן עליכם פלאו שמים מטל והארץ פלאה ובוילה.

(יא) ואקרא חרב על הארץ ועל ההרים ועל הדגן ועל התירוש ועל היצהר

ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל בהמה ועל כל יגיע פנים.

(יב) וישמע זרבבל בן שלתיאל ויהושע בן יהוצדק הכהן הגדול

וכל שארית העם

בקול יקנז א-להיהם

ועל דברי חגי הנביא כאשר שלחו יקנז א-להיהם

וייראו העם מפני יקנז.

(יג) ויאמר חגי מלאך יקנז במלאכות יקנז לעם לאמר

אני אתכם נאם יקנז.

(יד) ויער יקנז

את רוח זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה

ואת רוח יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול

ואת רוח כל שארית העם ויבאו

ויעשו מלאכה בבית יקנז צבאות א-להיהם.

(טו) ביום עשרים וארבעה לחדש בששי בשנת שתים לדריוש המלך.

II. פרק ב'

(א) בשביעי בעשרים ואחד לחדש היה דבר יקנז ביד חגי הנביא לאמר.

(ב) אמר נא אל זרבבל בן שלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול ואל שארית העם לאמר. (ג) מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבודו הראשון ומה אתם ראים אתו עתה הלא כמהו פאון בעיניכם.

(ד) ועתה חזק זרבבל נאם יקנז וחזק יהושע בן יהוצדק הכהן הגדול וחזק כל עם הארץ נאם יקנז ועשו פי אני אתכם נאם יקנז צבאות. (ה) את הדבר אשר פירתי אתכם בצאתכם ממצרים ורוחי עמדת בתוכם אל תיראו.

(ו) כי כה אמר יקנז צבאות עוד אחת מעט היא ואני מרעיש את השמים ואת הארץ ואת הים ואת החרבה. (ז) והרעשתי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יקנז צבאות. (ח) לי הפסוף ולי

הזהב נאם יקנז צבאות. (ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יקנז צבאות ובמקום הזה אתו שלום נאם יקנז צבאות.

ירמיהו ז (ג) כה אמר יקנז צבאות א-להי ישראל היטיבו דרכיכם ומעלליכם ואשכנה אתכם במקום הזה:
ירמיהו פרק יח (יא) ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלם לאמר כה אמר יקנז הנה אנכי יוצר עליכם רעה וחשב עליכם מחשבה שווא נא איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעלליכם:
יחזקאל פרק כ (מג) וזכרתם שם את דרכיכם ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם בם ונקטתם בפניכם בכל רעותיכם אשר עשיתם:

חגי פרק ב', המשך

(י) **בַּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי בְּשַׁנַּת שְׁתֵּים לְדָרְיוֹשׁ**
הָיָה דְּבַר יְקֹנָק אֶל חֲגִי הַנְּבִיא לֵאמֹר. (יא) כֹּה אָמַר יְקֹנָק צָבָאוֹת שָׁאֵל נָא אֶת הַכְּהֻנִּים תּוֹרָה לֵאמֹר.
(יב) הֵן יִשָּׂא אִישׁ בְּשׂוֹר קִדָּשׁ בְּכִנּוּף בְּגָדוֹ וְנָגַע בְּכִנּוּפוֹ אֶל הַלֶּחֶם וְאֶל הַנֶּזֶד וְאֶל הַיַּיִן וְאֶל שְׁמֹן וְאֶל כָּל מֵאֲכָל
הַיִּקְדָּשׁ וַיַּעֲנוּ הַכְּהֻנִּים וַיֹּאמְרוּ לֹא. (יג) וַיֹּאמֶר חֲגִי אִם יִגַּע טָמֵא נַפֶּשׁ בְּכָל אֵלֶּה הִיטָמָא וַיַּעֲנוּ הַכְּהֻנִּים
וַיֹּאמְרוּ יטָמָא. (יד) וַיַּעַן חֲגִי וַיֹּאמֶר כֹּן הָעָם הַזֶּה וְכֹן הַגּוֹי הַזֶּה לִפְנֵי נְאֻם יְקֹנָק וְכֹן כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם וְאֲשֶׁר
יִקְרִיבוּ שָׁם טָמֵא הוּא.

(טו) **וַעֲתָה** שִׁימוּ נָא לְבַבְכֶּם מִן הַיּוֹם הַזֶּה וּמַעֲלָה מִטָּרָם שׁוּם אָבֹן אֶל אָבֹן בְּהִיכַל יְקֹנָק. (טז) מֵהַיּוֹם בָּא
אֶל עֲרֻמַּת עֲשָׂרִים וְהִיתָה עֲשָׂרָה בָּא אֶל הַיִּקְבָּ לַחֲשׁוֹף חֲמִשִּׁים פּוֹרָה וְהִיתָה עֲשָׂרִים. (יז) הַכִּיְתִי אֶתְכֶם
בַּשָּׂדֶפּוֹ וּבִירְקוֹן וּבִבְרָד אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵיכֶם וְאִין אֶתְכֶם אֵלֵי נְאֻם יְקֹנָק. (יח) שִׁימוּ נָא לְבַבְכֶּם מִן הַיּוֹם
הַזֶּה וּמַעֲלָה מִיּוֹם עֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַתְּשִׁיעִי לְמוֹן הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵסֵד הִיכַל יְקֹנָק שִׁימוּ לְבַבְכֶּם. (יט) הַעוֹד הַזֶּרַע
בַּמְּגוּרָה וְעַד הַגֶּפֶן וְהַתְּאֵנָה וְהַרְמֹן וְעַץ הַזֵּית לֹא נִשָּׂא מִן הַיּוֹם הַזֶּה אֲבָרָד.

(כ) וַיְהִי דְּבַר יְקֹנָק שְׁנִית אֶל חֲגִי **בַּעֲשָׂרִים וָאַרְבָּעָה לַחֲדָשׁ** לֵאמֹר. (כא) אָמַר אֶל זֶרְבָבֶל פַּחַת יְהוּדָה לֵאמֹר
אֲנִי מַרְעִישׁ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. (כב) וְהַפְכָתִי כֶּסֶף מַמְלָכוֹת וְהַשְׁמַדְתִּי חֹזֶק מַמְלָכוֹת הַגּוֹיִם וְהַפְכָתִי
מֶרְכָּבָה וְרַכְבִּיָּה וְיִרְדּוּ סוֹסִים וְרַכְבֵּיהֶם אִישׁ בְּחֶרֶב אַחִיו. (כג) בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם יְקֹנָק צָבָאוֹת אֶקְחֶם זֶרְבָבֶל
כֹּן שְׂאֵלְתִּיאל עֲבָדִי נְאֻם יְקֹנָק וְשִׁמְתִּידָּ כַּחוֹתֶם כִּי בָדַד בְּחֶרְתִּי נְאֻם יְקֹנָק צָבָאוֹת.

III. The Historical Context

Year(Est.)	Major Events	Psukim
586	Destruction of First Temple	
538	The Cyrus Declaration allowed the return to Judah and the rebuilding of the Temple – הצהרת כורש	עזרא א:א וּבְשַׁנַּת אַחַת לְכוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס לְכָלוֹת דְּבַר יְקֹנָק מִפִּי יִרְמְיָה הַעִיר יְקֹנָק אֶת רוּחַ כְּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וַיַּעֲבֹר קוֹל בְּכָל מַלְכוּתוֹ וְגַם בְּמִקְתָּב לֵאמֹר. ב כֹּה אָמַר כְּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס- כָּל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ יָתֵן לִי יְקֹנָק אֱ-לֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהוּא פָקַד עָלַי לִבְנוֹת לוֹ בַּיִת בִּירוּשָׁלַם אֲשֶׁר בִּיהוּדָה.
538 – Tishrei	The altar was rebuilt and sanctified and sacrifices brought – בנין המזבח	עזרא ג:ב וַיָּקָם יִשׁוּעַ כֹּן יוֹצֵדֵק וְאַחִיו הַכְּהֻנִּים וְזֶרְבָבֶל כֹּן שְׂאֵלְתִּיאל וְאַחִיו וַיִּבְנוּ אֶת מִזְבֵּחַ אֱ-לֹהֵי יִשְׂרָאֵל--לְהַעֲלוֹת עָלָיו עֹלוֹת כְּפִתּוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱ-לֹהִים. ג וַיְכִינוּ הַמִּזְבֵּחַ עַל מְכוֹנְתָּיו כִּי בְּאֵימָה עָלִיהֶם מַעֲמֵי הָאֲרָצוֹת וַיַּעַל (וַיַּעֲלוּ) עָלָיו עֹלוֹת לִיקְנָק עֹלוֹת לְבָקָר וְלָעֶרֶב.
537 – Iyar	The foundations of the Temple were laid and the beginning of the rebuilding started. – יסוד ההיכל The building was interrupted by enemies of Judah. – הפסקת הבנייה	עזרא ג:ח וּבְשַׁנַּת הַשְּׁנִית לְבוֹאֵם אֶל בֵּית הָאֱ-לֹהִים לִירוּשָׁלַם בְּחֲדָשׁ הַשְּׁנִי--הִחֲלוּ זֶרְבָבֶל כֹּן שְׂאֵלְתִּיאל וַיִּשְׁוֹעַ כֹּן יוֹצֵדֵק וַיִּשְׁאָר אַחֵיהֶם הַכְּהֻנִּים וְהַלְוִיִּם וְכָל הַבָּאִים מִהַשְּׁבִי יִירוּשָׁלַם וַיַּעֲמִידוּ אֶת הַלְוִיִּם מִבֶּן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה לְנַצֵּחַ עַל מִלְאֲכַת בֵּית יְקֹנָק ... י וַיִּסְדּוּ הַבְּנִיִּם אֶת הִיכַל יְקֹנָק עזרא ד:ד וַיְהִי עִם הָאָרֶץ--מִרְפִּים יָדִי עִם יְהוּדָה וּמִבְלֵהִים (וּמִבְהָלִים) אוֹתָם לִבְנוֹת. ה וְסֹכְרִים עָלֵיהֶם יוֹעֲצִים לְהַפֵּר עֲצָתָם--כָּל יְמֵי כוֹרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרַס וְעַד מַלְכוּת דָּרְיוֹשׁ מֶלֶךְ פָּרַס.
521	push for completion of the Temple חגי זכריה	עזרא ו:יד וַיִּשְׁבִּי יְהוּדִיָּא בְּנִין וּמַצְלִחִין בְּנִבּוּאָת חֲגִי בְּנִבְיָא וְזַכְרְיָה בֶּר עֲדוּא וּבְנוֹ וַשְׁכָּלְלוּ מִן טַעַם אֵלֶּה יִשְׂרָאֵל וּמִטַּעַם כוֹרֶשׁ וְדָרְיוֹשׁ וְאַרְתַּחשֶׁשְׁתָּא מֶלֶךְ פָּרַס.
516	Completion of the Temple is celebrated – חנוכת המקדש	עזרא ו:טו וַיִּשְׁבִּיָּא בִּיתָה דְּנָה עַד יוֹם תְּלִיתָה לִירַח אֲדָר--דִּי הִיא שְׁנַת שְׁתַּיִּם לְמַלְכוּת דָּרְיוֹשׁ מֶלֶכָּא. טז וַעֲבָדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּהִנִּיא וְלוֹיָא וַיִּשְׁאָר בְּנֵי גְלוּתָא חֲנֻכַּת בֵּית אֵלֶּהָ דְּנָה-- בְּחֻדָּה.

IV. שמואל ב' פרק ז'

1. THE REQUEST

בית #1:	א ויהי כי ישב המלך בביתו ויקנן הניח לו מסביב מכל איביו.
בית #2:	ב ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב בבית ארזים וארון ה'--להים ישב בתוך היריעה. ג ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יקנן עמך.

2. GOD'S RESPONSE

בית #3:	ד ויהי בפליטה ההוא ויהי דבר יקנן אל נתן לאמר. ה לך ואמרתי אל עבדי אל דוד כה אמר יקנן
בית #4:	האמת תבנה לי בית לשבתי!! ו כי לא לשבתי בבית למיזם העלתי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהיה מתהלך באהל ובמשכן. ז בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים.
בית #5:	ח ועתה כה תאמר לעבדי לדוד כה אמר יקנן צבאות אני לקחתיו מן הנה מאחר הצאן--להיות נגיד על עמי על ישראל. ט ואהיה עמך בכל אשר הלכתי ואכרתה את כל איבך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם הגדלים אשר בארץ. י ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתי ושכן תחתיו ולא ירצו עוד ולא יסיפו בני עולה לענותו כאשר בראשונה. יא ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איבך והגיד לך יקנן כי בית לעשה לך יקנן.
בית #6:	יב כי ימלאו ימך ושכבת את אבתיך והקימתי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך והכניתי את ממלכתו. יג הוא יבנה בית לשמי וכננתי את כסא ממלכתו עד עולם. יד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן--אשר בהענותו והכחתי בשבט אנשים ובנגעי בני אדם. טו וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעם שאול אשר הסרתי מלפניך. טז ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם.
בית #7:	יז ככל הדברים האלה ויכלל החזיון הזה--כן דבר נתן אל דוד.
בית #8:	

3. DAVID'S RESPONSE

יח ויבא המלך דוד וישב לפני יקנן ויאמר, מי אנכי אדני יקנן ומי ביתי--כי הבאתני עד הלם. יט ותקטן עוד זאת בעיניך אדני יקנן ותדבר גם אל בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם אדני יקנן. כ ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה ידעת את עבדך אדני יקנן. כא בעבור דברך וכלבך עשית את כל הגדולה הזאת--להודיע את עבדך. כב על כן גדלת יקנן אלהים כי אין כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו. כג ומי כעמך כישראל גוי אחד בארץ--אשר הלכו אלהים לפדות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לךם הגדולה ונראות לארצך מפני עמך אשר פדית לך ממצרים גוים ואלהיו. כד ותכונן לך את עמך ישראל לך לעם--עד עולם ואתה יקנן היית להם לאלהים.

כה ועתה יקנן אלהים הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת. כו ויגדל שמו עד עולם לאמר יקנן צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך. כז כי אתה יקנן צבאות אלהים ישראל גלית את און עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת. כח ועתה אדני יקנן אתה הוא ה' אלהים ודברך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת. כט ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה אדני יקנן דברת ומברכתך ברכך בית עבדך לעולם.